Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)

της 15ης Σεπτεμβρίου 2016*

«REACH — Οφειλόμενο τέλος για την καταχώριση ουσίας — Μείωση του τέλους στην περίπτωση των πολύ μικρών, μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων — Σφάλμα στη δήλωση σχετικά με το μέγεθος της επιχειρήσεως — Σύσταση 2003/361/ΕΚ — Απόφαση με την οποία επιβάλλεται διοικητική επιβάρυνση — Υποχρέωση αιτιολογήσεως»

Στην υπόθεση T-587/14,

Crosfield Italia Srl, με έδρα τη Βερόνα (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τον M. Baldassarri, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ECHA), εκπροσωπούμενου αρχικώς από τις M. Heikkilä και E. Bigi και τους J.-P. Trnka και E. Maurage, στη συνέχεια από την M. Heikkilä και τους J.-P. Trnka και E. Maurage, επικουρούμενους από τον C. Garcia Molyneux, δικηγόρο,

καθού,

με αντικείμενο, αφενός, αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της αποφάσεως SME(2013) 4672 του ECHA, της 28ης Μαΐου 2014, με την οποία διαπιστώθηκε ότι η προσφεύγουσα δεν πληροί τις προϋποθέσεις ώστε να τύχει της μειώσεως του τέλους που προβλέπεται για τις μικρές επιχειρήσεις και με την οποία της επιβλήθηκε διοικητική επιβάρυνση και, αφετέρου, αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση των τιμολογίων που εξέδωσε ο ECHA κατόπιν της εκδόσεως της αποφάσεως SME(2013) 4672,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους S. Frimodt Nielsen, πρόεδρο, F. Dehousse (εισηγητή) και A. M. Collins, δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 16ης Δεκεμβρίου 2015,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 9 και 29 Σεπτεμβρίου 2010, η προσφεύγουσα, Crosfield Italia Srl, προέβη στην καταχώριση διαφόρων ουσιών βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων, καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 1488/94 της Επιτροπής, καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ 2006, L 396, σ. 1).

2 Κατά τη διαδικασία καταχωρίσεως, η προσφεύγουσα δήλωσε ότι ήταν «μικρή επιχείρηση» κατά την έννοια της συστάσεως 2003/361/ΕΚ της Επιτροπής, της 6ης Μαΐου 2003, σχετικά με τον ορισμό των πολύ μικρών, των μικρών και των μεσαίων επιχειρήσεων (ΕΕ 2003, L 124, σ. 36). Βάσει της εν λόγω δηλώσεως, έτυχε μειώσεως του οφειλόμενου για κάθε αίτηση καταχωρίσεως τέλους, όπως προβλέπει το άρθρο 6, παράγραφος 4, του κανονισμού 1907/2006. Κατά το άρθρο 74, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού, το εν λόγω τέλος ορίστηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 340/2008 της Επιτροπής, της 16ης Απριλίου 2008, σχετικά με τα τέλη και τις επιβαρύνσεις που πρέπει να καταβάλλονται στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Χημικών Προϊόντων σύμφωνα με τον κανονισμό 1907/2006 (ΕΕ 2008, L 107, σ. 6). Το παράρτημα Ι του κανονισμού 340/2008 περιέχει τα ποσά των τελών που οφείλονται για τις αιτήσεις καταχωρίσεως που υποβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 6 του κανονισμού 1907/2006, καθώς και τις μειώσεις που χορηγούνται στις πολύ μικρές, τις μικρές και τις μεσαίες επιχειρήσεις (στο εξής: ΜΜΕ). Επιπλέον, κατά το άρθρο 13, παράγραφος 4, του κανονισμού 340/2008, σε περίπτωση κατά την οποία φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ισχυρίζεται ότι δικαιούται μείωση τέλους ή ατέλεια αδυνατεί να αποδείξει την ύπαρξη του δικαιώματος αυτού, ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA) επιβάλλει το πλήρες ποσό του τέλους ή της επιβαρύνσεως, καθώς και διοικητική επιβάρυνση. Συναφώς, το διοικητικό συμβούλιο του ECHA εξέδωσε, στις 12 Νοεμβρίου 2010, την απόφαση MB/D/29/2010 σχετικά με την κατάταξη των υπηρεσιών για τις οποίες επιβάλλονται επιβαρύνσεις (στο εξής: απόφαση MB/D/29/2010). Στο άρθρο 2 και στον πίνακα 1 που αποτελεί παράρτημα της αποφάσεως αυτής, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση MB/21/2012/D του διοικητικού συμβουλίου του ECHA, της 12ης Φεβρουαρίου 2013, αναφέρεται ότι η διαλαμβανόμενη στο άρθρο 13, παράγραφος 4, του κανονισμού 340/2008 διοικητική επιβάρυνση ανέρχεται σε 19 900 ευρώ για τις μεγάλες επιχειρήσεις, σε 13 900 ευρώ για τις μεσαίες επιχειρήσεις και σε 7 960 ευρώ για τις μικρές επιχειρήσεις.

3 Στις 9 και 29 Σεπτεμβρίου 2010, ο ECHA εξέδωσε δύο τιμολόγια (αριθ. 10007578 και 10004921), ποσού 9 300 ευρώ έκαστο. Το ποσό αυτό αντιστοιχούσε, κατά το παράρτημα Ι του κανονισμού 340/2008, ως ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, στο τέλος που οφείλει μια μικρή επιχείρηση, στο πλαίσιο της από κοινού υποβολής αιτήσεως καταχωρίσεως, για ουσίες ποσότητας άνω των 1 000 τόνων.

4 Στις 11 Φεβρουαρίου 2013, ο ECHA κάλεσε την προσφεύγουσα να προσκομίσει ορισμένα έγγραφα προκειμένου να διακριβωθεί η δήλωση περί του ότι ήταν μικρή επιχείρηση.

5 Στις 28 Μαΐου 2014, έπειτα από ανταλλαγή εγγράφων και ηλεκτρονικών μηνυμάτων, ο ECHA εξέδωσε την απόφαση SME(2013) 4672 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση). Με την απόφαση αυτή, ο ECHA έκρινε ότι η προσφεύγουσα έπρεπε να θεωρηθεί μεγάλη επιχείρηση και ότι όφειλε να καταβάλει το αντίστοιχο τέλος. Υπό τις συνθήκες αυτές, ο ECHA ενημέρωσε την προσφεύγουσα ότι επρόκειτο να της αποστείλει τιμολόγια για την κάλυψη της διαφοράς μεταξύ των αρχικώς καταβληθέντων τελών και των τελικώς οφειλομένων τελών, καθώς και τιμολόγιο ποσού 19 900 ευρώ για την καταβολή διοικητικής επιβαρύνσεως.

6 Στις 4 Αυγούστου 2014, η προσφεύγουσα άσκησε, βάσει των άρθρων 91 και 92 του κανονισμού 1907/2006, προσφυγή κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως ενώπιον του συμβουλίου προσφυγών του ECHA.

7 Στις 8 Δεκεμβρίου 2014, το συμβούλιο προσφυγών του ECHA αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία, εν αναμονή της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου στο πλαίσιο της υπό κρίση υποθέσεως.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

8 Η προσφεύγουσα, με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 6 Αυγούστου 2014, άσκησε την υπό κρίση προσφυγή. Η προσφυγή αυτή εντάσσεται σε μια σειρά συναφών υποθέσεων.

9 Η πρώτη υπόθεση αυτής της σειράς συναφών υποθέσεων αποτέλεσε αντικείμενο της αποφάσεως ακυρώσεως της 2ας Οκτωβρίου 2014, Spraylat κατά ECHA (T-177/12, EU:T:2014:849).

10 Στις 8 Ιανουαρίου 2015, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας κατά το άρθρο 64 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Μαΐου 1991, οι διάδικοι κλήθηκαν να υποβάλουν παρατηρήσεις ως προς τη σημασία που έχει ενδεχομένως η απόφαση της 2ας Οκτωβρίου 2014, Spraylat κατά ECHA (T-177/12, EU:T:2014:849), για την εκδίκαση της υπό κρίση υποθέσεως και να απαντήσουν σε ερώτηση. Οι διάδικοι συμμορφώθηκαν εμπροθέσμως στο αίτημα αυτό.

11 Στις 16 Οκτωβρίου 2015, κατόπιν προτάσεως του εισηγητή δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας που προβλέπει το άρθρο 89 του Κανονισμού Διαδικασίας, κάλεσε τους διαδίκους να απαντήσουν σε ερώτηση και να προσκομίσουν ορισμένα έγγραφα. Οι διάδικοι συμμορφώθηκαν εμπροθέσμως στα αιτήματα αυτά.

12 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις προφορικές ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 16ης Δεκεμβρίου 2015.

13 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να ακυρώσει και ως εκ τούτου να κηρύξει ανίσχυρη την προσβαλλόμενη απόφαση και, κατά συνέπεια, να στερήσει την εν λόγω απόφαση από κάθε [έννομη] συνέπεια, ακυρώνοντας παραλλήλως τα εκδοθέντα τιμολόγια για την είσπραξη των καθ' υπόθεση οφειλομένων υψηλοτέρων τελών και κυρώσεων.

14 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα παραιτήθηκε από το αίτημά της περί ακυρώσεως των τιμολογίων που εκδόθηκαν σε εκτέλεση της προσβαλλομένης αποφάσεως, όπερ σημειώθηκε στα πρακτικά.

15 Ο ECHA ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

Επί της αρμοδιότητας του Γενικού Δικαστηρίου

16 Ο ECHA υπογραμμίζει ότι το συμβούλιο προσφυγών είναι αναρμόδιο να αποφανθεί επί της υπό κρίση διαφοράς, της οποίας επίσης επιλήφθηκε, στον βαθμό που η προσβαλλόμενη απόφαση δεν περιλαμβάνεται μεταξύ των αποφάσεων που δύνανται να προσβληθούν με προσφυγή ενώπιόν του.

17 Η προσφεύγουσα αναφέρει ότι η υπό κρίση προσφυγή δεν συνεπάγεται παραίτηση εκ μέρους της από την προσφυγή την οποία άσκησε ενώπιον του συμβουλίου προσφυγών του ECHA. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα διευκρίνισε επίσης ότι, κατά την άποψή της, το Γενικό Δικαστήριο είναι αρμόδιο να εκδικάσει την υπό κρίση διαφορά.

18 Υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 94, παράγραφος 1, του κανονισμού 1907/2006 ορίζει ότι «προσφυγή μπορεί να ασκηθεί ενώπιον του [Γενικού Δικαστηρίου] ή του Δικαστηρίου, σύμφωνα με το άρθρο [263 ΣΛΕΕ], κατά απόφασης του Συμβουλίου Προσφυγών ή, όταν δεν υπάρχει δικαίωμα προσφυγής στο Συμβούλιο Προσφυγών, κατά απόφασης του [ECHA]».

19 Συναφώς, το άρθρο 91, παράγραφος 1, του κανονισμού 1907/2006 προβλέπει ότι «προσφυγή [ενώπιον του Συμβουλίου Προσφυγών] είναι δυνατόν να ασκ[ηθεί] κατά αποφάσεων του [ECHA] που λαμβάνονται σύμφωνα με τα άρθρα 9 και 20, το άρθρο 27, παράγραφος 6, το άρθρο 30, παράγραφοι 2 και 3, και το άρθρο 51 [του κανονισμού 1907/2006]».

20 Η προσβαλλόμενη απόφαση, όμως, δεν ελήφθη βάσει των διατάξεων του άρθρου 91, παράγραφος 1, του κανονισμού 1907/2006, αλλά βάσει του άρθρου 13, παράγραφος 4, του κανονισμού 340/2008 και των άρθρων 2 και 4 της αποφάσεως MB/D/29/2010. Πρέπει να επισημανθεί επίσης ότι ούτε ο κανονισμός 340/2008 ούτε η απόφαση MB/D/29/2010 εκδόθηκαν κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του άρθρου 91, παράγραφος 1, του κανονισμού 1907/2006.

21 Επιπλέον, επισημαίνεται ότι οι διατάξεις των άρθρων 9, 27, 30 και 51 του κανονισμού 1907/2006, που μνημονεύει το άρθρο 91, παράγραφος 1, του ιδίου κανονισμού, αφορούν αποφάσεις μη σχετιζόμενες με το τέλος το οποίο οφείλουν να καταβάλλουν οι αιτούσες την καταχώριση επιχειρήσεις.

22 Εξάλλου, το άρθρο 20 του κανονισμού 1907/2006 έχει ως αντικείμενο τα «καθήκοντα του [ECHA]». Η παράγραφος 5 του άρθρου αυτού προβλέπει ότι «κατά των αποφάσεων του [ECHA που λαμβάνονται] δυνάμει της παραγράφου 2 του [εν λόγω] άρθρου, μπορεί να ασκ[ηθεί] προσφυγή σύμφωνα με τα άρθρα 91, 92 και 93» του κανονισμού 1907/2006. Η παράγραφος 2 του ίδιου άρθρου αφορά τον εκ μέρους του ECHA έλεγχο «πληρότητας» κάθε καταχωρίσεως, περιλαμβανομένης της καταβολής του τέλους. Πρέπει, πάντως, να επισημανθεί ότι ο έλεγχος αυτός «δεν περιλαμβάνει αξιολόγηση της ποιότητας ή της επάρκειας τυχόν υποβαλλόμενων δεδομένων ή αιτιολογιών». Επιπλέον, το άρθρο 20, παράγραφος 2, τρίτο και τέταρτο εδάφιο, του κανονισμού 1907/2006 προβλέπει ότι αν η καταχώριση «είναι ελλιπής», ο δε αιτών την καταχώριση «δεν τη συμπληρώνει εντός της οριζόμενης προθεσμίας», τότε ο ECHA «απορρίπτει την καταχώριση». Εν προκειμένω, η προσβαλλόμενη απόφαση, πέραν του ότι δεν στηρίζεται στο άρθρο 20, παράγραφος 2, του κανονισμού 1907/2006, δεν απορρίπτει την καταχώριση των επίμαχων ουσιών.

23 Επομένως, βάσει του συνόλου των ανωτέρω, διαπιστώνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο είναι αρμόδιο να εκδικάσει την υπό κρίση προσφυγή, ανεξαρτήτως της προσφυγής την οποία επίσης άσκησε η προσφεύγουσα ενώπιον του συμβουλίου προσφυγών του ECHA (βλ., υπό την έννοια αυτή, διάταξη της 16ης Σεπτεμβρίου 2015, Calestep κατά ECHA, T-89/13, EU:T:2015:711, σκέψεις 16 έως 22).

Επί του παραδεκτού ορισμένων λόγων που προβλήθηκαν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας

24 Στο πλαίσιο της απαντήσεώς της στα μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας της 8ης Ιανουαρίου 2015 (βλ. σκέψη 10 ανωτέρω), η προσφεύγουσα επισήμανε ότι, όπως είχε κρίνει το Γενικό Δικαστήριο με την απόφαση της 2ας Οκτωβρίου 2014, Spraylat κατά ECHA (T-177/12, EU:T:2014:849), έπρεπε να αναγνωριστεί ο παράνομος χαρακτήρας της αποφάσεως MB/D/29/2010 λόγω παραβιάσεως της αρχής της αναλογικότητας.

25 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας της 2ας Μαΐου 1991, απαγορεύεται κατά τη διάρκεια της δίκης η προβολή νέων ισχυρισμών, εκτός αν στηρίζονται σε νομικά και πραγματικά στοιχεία που ανέκυψαν κατά τη διαδικασία. Ο ισχυρισμός που αποτελεί ανάπτυξη λόγου που προβλήθηκε προηγουμένως, άμεσα ή έμμεσα, και συνδέεται στενά με τον λόγο αυτό πρέπει να κρίνεται παραδεκτός (βλ. απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 2011, Romana Tabacchi κατά Επιτροπής, T-11/06, EU:T:2011:560, σκέψη 124 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

26 Εν προκειμένω, ο λόγος τον οποίο προέβαλε η προσφεύγουσα αποτελεί νέο ισχυρισμό και δεν στηρίζεται σε νομικά και πραγματικά στοιχεία που ανέκυψαν κατά τη διαδικασία. Εξάλλου, ο νέος αυτός ισχυρισμός δεν αποτελεί ανάπτυξη λόγου που προβλήθηκε προηγουμένως.

27 Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο λόγος τον οποίο προέβαλε η προσφεύγουσα με την απάντησή της στα μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας της 8ης Ιανουαρίου 2015 (βλ. σκέψη 10 ανωτέρω), προκειμένου να αναγνωριστεί ο παράνομος χαρακτήρας της αποφάσεως MB/D/29/2010 λόγω παραβιάσεως της αρχής της αναλογικότητας, είναι απαράδεκτος.

Επί της ουσίας

28 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αφορά έλλειψη αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως. Ο δεύτερος λόγος αφορά, κατ' ουσίαν, πλάνη περί την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών στην υπό κρίση υπόθεση.

29 Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν διευκρινίζει τους λόγους για τους οποίους πρέπει να θεωρηθεί μεγάλη επιχείρηση. Η μόνη αναφορά στο μέγεθος της προσφεύγουσας περιλαμβανόταν στο έγγραφο με τίτλο «έκθεση υπολογισμού ΜΜΕ», το οποίο αποτελούσε παράρτημα του εγγράφου του ECHA της 19ης Νοεμβρίου 2013. Από το έγγραφο αυτό απέρρεε ότι, για τον καθορισμό του μεγέθους της προσφεύγουσας, ο ECHA είχε λάβει υπόψη όχι μόνο τον κύκλο εργασιών της, αλλά και εκείνον της Marchi Industriale SpA, της Esseco Group Srl (κατ' αναλογίαν προς τη συμμετοχή της Marchi Industriale στην Essemar SpA) και της Marfin Srl. Ο υπολογισμός αυτός, σύμφωνα με τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας, δεν έχει κανένα έρεισμα. Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ειδικότερα ότι ο ECHA δεν έλαβε υπόψη τις διευκρινίσεις που του απέστειλε με ηλεκτρονικό μήνυμα στις 26 Φεβρουαρίου 2013. Ομοίως, η προσφεύγουσα επισήμανε, με έγγραφο της 16ης Δεκεμβρίου 2013, τους λόγους για τους οποίους τα στοιχεία της Esseco Group δεν μπορούσαν να ληφθούν υπόψη. Το έγγραφο του ECHA της 28ης Μαΐου 2014 απλώς υπενθύμιζε τις παραμέτρους και τα κριτήρια που είναι δυνατόν να χαρακτηρίσουν μια επιχείρηση ως ΜΜΕ. Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι δεν είναι σε θέση να κατανοήσει τη συλλογιστική την οποία ακολούθησε ο ECHA κατά την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως. Τα προσαρτηθέντα στην προσβαλλόμενη απόφαση έγγραφα δεν επιτρέπουν την καλύτερη κατανόηση της συλλογιστικής του ECHA.

30 Ο ECHA υπογραμμίζει ότι η προσφεύγουσα, στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, παραλείπει να αναφέρει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση περιέχει, ως παράρτημα, έγγραφο με τίτλο «έκθεση υπολογισμού ΜΜΕ». Η προσβαλλόμενη απόφαση παραπέμπει ρητώς στο έγγραφο αυτό όπως και σε άλλα παραρτήματα. Επιπλέον, με το ηλεκτρονικό της μήνυμα που απέστειλε στον ECHA στις

26 Φεβρουαρίου 2013, η προσφεύγουσα απλώς παρέπεμψε σε μια σειρά εγγράφων. Είναι πρόδηλο ότι ο ECHA, στην προσβαλλόμενη απόφαση, αναφέρθηκε ρητώς στα έγγραφα που απέστειλε η προσφεύγουσα στις 26 Φεβρουαρίου 2013. Είναι επίσης προφανές ότι η προσφεύγουσα ήταν σε θέση να κατανοήσει από το κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως και των παραρτημάτων της τη συλλογιστική που ακολούθησε ο ECHA ώστε να λάβει υπόψη τα στοιχεία της Marchi Industriale και της Esseco Group. Ο ECHA προσθέτει ότι, κατά τη νομολογία, μια σύντομη αιτιολογία θεωρείται επαρκής υπό τον όρον ότι η αρχή που την υιοθετεί επισυνάπτει στην επίμαχη απόφαση έγγραφα ικανά να διευκρινίσουν τη συλλογιστική που ακολούθησε ή όταν παραπέμπει σε έγγραφο το οποίο ήδη βρίσκεται στην κατοχή του αποδέκτη της εν λόγω αποφάσεως. Εν προκειμένω, η προσβαλλόμενη απόφαση περιλαμβάνει επαρκείς πληροφορίες ώστε να γνωρίζει η προσφεύγουσα τη βάση επί της οποίας εκδόθηκε. Ο ECHA αναφέρεται ειδικότερα στις ρητές παραπομπές της προσβαλλομένης αποφάσεως στις κρίσιμες κανονιστικές διατάξεις και στα έγγραφα που λήφθηκαν υπόψη. Όσον αφορά το έγγραφο της 16ης Δεκεμβρίου 2013, το οποίο επικαλέσθηκε η προσφεύγουσα, ο ECHA διευκρινίζει ότι, παρότι το έγγραφο αυτό απευθύνθηκε εκ παραδρομής στο συμβούλιο προσφυγών, ο ίδιος απάντησε στις παρατηρήσεις που περιέχονταν στο έγγραφο αυτό.

31 Πρέπει να υπομνησθεί ότι η επιβαλλόμενη από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ αιτιολογία πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της οικείας πράξεως και να επιτρέπει να διαφανεί κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική του θεσμικού οργάνου που εξέδωσε την πράξη, ούτως ώστε οι μεν ενδιαφερόμενοι να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολόγησαν τη λήψη του μέτρου, το δε αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο να μπορεί να ασκήσει τον έλεγχό του. Όσον αφορά, ειδικότερα, την αιτιολογία των ατομικών αποφάσεων, η υποχρέωση αιτιολογήσεως των αποφάσεων αυτών έχει ως σκοπό να επιτρέπει τον δικαστικό έλεγχο και να παρέχει στον ενδιαφερόμενο ικανές ενδείξεις ως προς το αν η απόφαση πάσχει ενδεχομένως από ελάττωμα λόγω του οποίου θα μπορούσε να αμφισβητηθεί το κύρος της. Περαιτέρω, η απαίτηση αιτιολογήσεως πρέπει να εκτιμάται αναλόγως των περιστάσεων της συγκεκριμένης υποθέσεως, ιδίως δε του περιεχομένου της πράξεως, της φύσεως των προβαλλομένων λόγων και του συμφέροντος που ενδέχεται να έχουν οι αποδέκτες της πράξεως ή άλλα πρόσωπα τα οποία η πράξη αφορά άμεσα και ατομικά να τους παρασχεθούν εξηγήσεις. Η αιτιολογία δεν απαιτείται να διασαφηνίζει όλα τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας πράξεως ικανοποιεί τις απαιτήσεις του άρθρου 296 ΣΛΕΕ πρέπει να εκτιμάται όχι μόνο βάσει του περιεχομένου της αλλά και του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται καθώς και του συνόλου των κανόνων δικαίου που διέπουν το σχετικό θέμα (βλ. απόφαση της 19ης Μαρτίου 2015, Dole Food και Dole Fresh Fruit Europe κατά Επιτροπής, C-286/13 P, EU:C:2015:184, σκέψεις 93 και 94 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

32 Περαιτέρω, επισημαίνεται ότι τόσο ο κανονισμός 1907/2006, στο άρθρο 3, όσο και ο κανονισμός 340/2008, στην αιτιολογική σκέψη 9 και στο άρθρο 2, παραπέμπουν στη σύσταση 2003/361 για τον ορισμό των ΜΜΕ.

33 Η σύσταση 2003/361 περιλαμβάνει παράρτημα, του οποίου ο τίτλος Ι αφορά τον «[ο]ρισμό των πολύ μικρών, μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων που ενέκρινε η Επιτροπή». Το άρθρο 2 του εν λόγω τίτλου επιγράφεται «Αριθμός απασχολούμενων και οικονομικά όρια προσδιορίζοντα τις κατηγορίες επιχειρήσεων».

34 Στην περίπτωση ανεξάρτητης επιχειρήσεως, ήτοι επιχειρήσεως η οποία δεν χαρακτηρίζεται ως «συνεργαζόμενη επιχείρηση» ή ως «συνδεδεμένη επιχείρηση» κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφοι 2 και 3, του παραρτήματος της συστάσεως 2003/361, ο καθορισμός των στοιχείων, συμπεριλαμβανομένου του αριθμού απασχολουμένων, πραγματοποιείται αποκλειστικά με βάση τους λογαριασμούς της επιχειρήσεως αυτής, σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 1, του εν λόγω παραρτήματος.

35 Στην περίπτωση επιχειρήσεως συνεργαζομένης ή συνδεδεμένης με άλλες επιχειρήσεις, ο καθορισμός των στοιχείων, συμπεριλαμβανομένου του αριθμού απασχολούμενων, γίνεται με βάση τους λογαριασμούς και τα λοιπά στοιχεία της επιχειρήσεως, ή, εφόσον υπάρχουν, τους ενοποιημένους

λογαριασμούς της επιχειρήσεως ή τους ενοποιημένους λογαριασμούς στους οποίους περιλαμβάνεται και η εξεταζόμενη επιχείρηση βάσει ενοποιήσεως, σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του παραρτήματος της συστάσεως 2003/361. Δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 2, δεύτερο και τρίτο εδάφιο, του παραρτήματος της συστάσεως 2003/361, στα στοιχεία αυτά προστίθενται, αφενός, τα στοιχεία των επιχειρήσεων που συνεργάζονται με την εξεταζόμενη επιχείρηση (οι οποίες βρίσκονται ακριβώς ανάντη ή κατάντη της εξεταζόμενης επιχειρήσεως) κατ' αναλογίαν προς το ποσοστό συμμετοχής στο κεφάλαιο ή στα δικαιώματα ψήφου, λαμβανομένων υπόψη του υψηλότερου από τα δύο αυτά ποσοστά, και, αφετέρου, του 100 % των στοιχείων των επιχειρήσεων που συνδέονται άμεσα ή έμμεσα με την εξεταζόμενη επιχείρηση και τα οποία δεν περιλαμβάνονται ήδη στους λογαριασμούς βάσει ενοποιήσεως.

36 Δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του παραρτήματος της συστάσεως 2003/361, για την εφαρμογή του άρθρου 6, παράγραφος 2, του παραρτήματος της συστάσεως 2003/361, τα στοιχεία των επιχειρήσεων που συνεργάζονται με την εξεταζόμενη επιχείρηση προκύπτουν από τους λογαριασμούς και τα λοιπά στοιχεία, ενοποιημένα εφόσον υπάρχουν, στα οποία προστίθεται το 100 % των στοιχείων των επιχειρήσεων που συνδέονται με αυτές τις συνεργαζόμενες επιχειρήσεις, εκτός εάν τα στοιχεία τους περιλαμβάνονται ήδη βάσει ενοποιήσεως. Τα δε στοιχεία των επιχειρήσεων που συνδέονται με την εξεταζόμενη επιχείρηση προκύπτουν από τους λογαριασμούς και τα λοιπά στοιχεία τους, ενοποιημένα εφόσον υπάρχουν. Σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του παραρτήματος της συστάσεως 2003/361, στα στοιχεία αυτά προστίθενται κατ' αναλογίαν τα στοιχεία των επιχειρήσεων που ενδεχομένως συνεργάζονται με τις συνδεδεμένες αυτές επιχειρήσεις, οι οποίες βρίσκονται ακριβώς ανάντη ή κατάντη αυτών, εάν δεν περιλαμβάνονται ήδη στους ενοποιημένους λογαριασμούς σε αναλογία τουλάχιστον αντίστοιχη προς το ποσοστό της συμμετοχής στο κεφάλαιο ή στα δικαιώματα ψήφου, λαμβανομένου υπόψη του υψηλότερου από τα δύο αυτά ποσοστά.

37 Εν προκειμένω, ο ECHA, με την προσβαλλόμενη απόφαση, έκρινε ότι η προσφεύγουσα είχε αριθμό απασχολουμένων ίσο ή ανώτερο των 250 ατόμων, ετήσιο κύκλο εργασιών άνω των 50 εκατομμυρίων ευρώ και ετήσιο ισολογισμό άνω των 43 εκατομμυρίων ευρώ. Βάσει τούτου, ο ECHA θεώρησε ότι η προσφεύγουσα δεν μπορούσε να χαρακτηριστεί μικρή επιχείρηση.

38 Οι υπολογισμοί του ECHA ήταν λεπτομερείς και παρατέθηκαν σε έκθεση προσαρτημένη στην προσβαλλόμενη απόφαση. Στην έκθεση αυτή, ο ECHA έλαβε υπόψη τα στοιχεία των επιχειρήσεων που χαρακτηρίστηκαν «συνδεδεμένες» (Marchi Industriale) και «συνεργαζόμενες» (Marfin και Esseco Group) και τα πρόσθεσε στη συνέχεια, εν όλω ή εν μέρει, στα στοιχεία της προσφεύγουσας. Ως προς τις επιχειρήσεις που χαρακτηρίστηκαν «συνεργαζόμενες», ο ECHA έλαβε, μεταξύ άλλων, υπόψη το 49,9995 % των στοιχείων της Esseco Group. Ο συνυπολογισμός των στοιχείων της Esseco Group αμφισβητήθηκε από την προσφεύγουσα με το από 16 Δεκεμβρίου 2013 έγγραφό της το οποίο εκ παραδρομής απηύθυνε στο συμβούλιο προσφυγών και το οποίο, κατά τις δηλώσεις του ECHA, λήφθηκε υπόψη στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας.

39 Υπενθυμίζονται προκαταρκτικώς οι δεσμοί που διατηρούσε η προσφεύγουσα κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών με άλλες επιχειρήσεις. Η προσφεύγουσα ήταν καταρχάς συνδεδεμένη με τη Marchi Industriale, καθόσον η δεύτερη κατείχε το μεγαλύτερο ποσοστό συμμετοχής στο κεφάλαιό της. Ακολούθως, η Marchi Industriale συνεργαζόταν με τη Marfin (η οποία είχε ποσοστό συμμετοχής στο κεφάλαιό της μεταξύ 25 % και 50 %) και με την Essemar (με ποσοστό συμμετοχής της Marchi Industriale στο κεφάλαιό της μεταξύ 25 % και 50 %). Τέλος, η Essemar συνδεόταν, κατά τον ECHA, με την Esseco Group, στον βαθμό που η δεύτερη επιχείρηση είχε τυπικώς το μεγαλύτερο ποσοστό συμμετοχής στο κεφάλαιο, και ως εκ τούτου, στα δικαιώματα ψήφου των μετόχων της πρώτης, όπερ η προσφεύγουσα αναγνώρισε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.

40 Πρώτον, όσον αφορά τον συνυπολογισμό των στοιχείων της Marchi Industriale και της Marfin, από την προσαρτημένη στην προσβαλλόμενη απόφαση έκθεση προκύπτει ότι η προσφεύγουσα ήταν σε θέση να γνωρίζει τους δικαιολογητικούς λόγους της εν λόγω αποφάσεως, ιδίως λαμβανομένων υπόψη των συναφών διατάξεων της συστάσεως 2003/361. Ειδικότερα, προκύπτει σαφώς από τις διατάξεις

αυτές και από τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υποθέσεως ότι ο ECHA έλαβε υπόψη το σύνολο των στοιχείων της Marchi Industriale, καθόσον η επιχείρηση αυτή ήταν συνδεδεμένη με την προσφεύγουσα (κατ' εφαρμογήν του άρθρου 6, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, του παραρτήματος της συστάσεως 2003/361), και τα κατ' αναλογίαν στοιχεία της Marfin, στον βαθμό που η επιχείρηση αυτή συνεργαζόταν με τη συνδεδεμένη με την προσφεύγουσα επιχείρηση (Marchi Industriale) (κατ' εφαρμογήν του άρθρου 6, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του παραρτήματος της συστάσεως 2003/361). Εξάλλου, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ειδικώς τον συνυπολογισμό των στοιχείων των επιχειρήσεων αυτών στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής.

41 Δεύτερον, όσον αφορά τον συνυπολογισμό των στοιχείων της Esseco Group, ο οποίος αμφισβητήθηκε από την προσφεύγουσα κατά τη διοικητική διαδικασία και περαιτέρω αποτέλεσε ειδικότερο αντικείμενο της υπό κρίση προσφυγής, επισημαίνεται ότι η πραγματική κατάσταση της συγκεκριμένης υποθέσεως δεν εμπίπτει στις προβλεπόμενες στο παράρτημα της συστάσεως 2003/361 περιπτώσεις. Συγκεκριμένα, όταν το παράρτημα της συστάσεως 2003/361 προβλέπει τον συνυπολογισμό των στοιχείων επιχειρήσεων που δεν βρίσκονται ακριβώς ανάντη ή κατάντη της εξεταζόμενης επιχειρήσεως, περιορίζεται στις επιχειρήσεις που συνδέονται με τις συνεργαζόμενες με την υπό εξέταση επιχειρήσεις (άρθρο 6, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του παραρτήματος της συστάσεως 2003/361) και στις επιχειρήσεις που συνεργάζονται με τις συνδεδεμένες με την υπό εξέταση επιχειρήσεις (άρθρο 6, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του παραρτήματος της συστάσεως 2003/361). Εν προκειμένω, όμως, η Esseco Group ήταν επιχείρηση συνδεδεμένη με επιχείρηση συνεργαζόμενη με τη συνδεδεμένη με την προσφεύγουσα επιχείρηση.

42 Εξάλλου, δεν προκύπτει από τα στοιχεία της συγκεκριμένης υποθέσεως ότι η προσφεύγουσα συνεργαζόταν με την Esseco Group, όπως ωστόσο αναφέρει ο ECHA στην προσαρτημένη στην προσβαλλόμενη απόφαση έκθεση, χωρίς περαιτέρω εξηγήσεις.

43 Τέλος, στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας, δεν δόθηκε στην προσφεύγουσα καμία ένδειξη ως προς τη νομική βάση που εφαρμόστηκε στη συγκεκριμένη υπόθεση ώστε να χρησιμοποιηθούν τα στοιχεία της Esseco Group, όπως επιβεβαίωσε ο ECHA κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Ειδικότερα, ο ECHA διευκρίνισε ότι το άρθρο 6, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, του παραρτήματος της συστάσεως 2003/361, το οποίο επικαλέσθηκε στα δικόγραφά του, δεν είχε μνημονευθεί κατά τη διοικητική διαδικασία. Επιπλέον, η αναφορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου στη νομική αυτή βάση, η οποία αφορά τις επιχειρήσεις που άμεσα ή έμμεσα συνδέονται με την εξεταζόμενη επιχείρηση, είναι αντίθετη προς τον χαρακτηρισμό ως συνεργαζομένης επιχειρήσεως που υιοθέτησε ο ECHA στην προσαρτημένη στην προσβαλλόμενη απόφαση έκθεση.

44 Βάσει των στοιχείων αυτών, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν επιτρέπει στην προσφεύγουσα να γνωρίζει τους δικαιολογητικούς λόγους της εκδόσεως της αποφάσεως αυτής όσον αφορά τον συνυπολογισμό των στοιχείων της Esseco Group ούτε στο Γενικό Δικαστήριο να ασκήσει τον έλεγχό του.

45 Ως εκ τούτου, πρέπει να γίνει δεκτός ο πρώτος λόγος ακυρώσεως τον οποίο προέβαλε η προσφεύγουσα προς στήριξη της προσφυγής της και, κατά συνέπεια, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση, χωρίς να είναι αναγκαία η εξέταση του δευτέρου λόγου ακυρώσεως.

Επί των δικαστικών εξόδων

46 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Μολονότι ο ECHA ηττήθηκε, επειδή η προσφεύγουσα δεν υπέβαλε αίτημα σχετικά με τα δικαστικά έξοδα, πρέπει να οριστεί ότι κάθε διάδικος θα φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την απόφαση SME(2013) 4672 του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ECHA), της 28ης Μαΐου 2014.

2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

Frimodt Nielsen Dehousse Collins

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 15 Σεπτεμβρίου 2016.

(υπογραφές)